

her aktieombytning på økonomiudvalgsrådet i marts og senere på koordinationsudvalgsrådet den 17. marts, finder regeringen det da ikke påfaldende, at der i en aktieombytning af denne her størrelse ikke foreligger en opgørelse over aktiver og passiver pr. overtagelsesdagen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg må sige til fru Pia Larsen og fru Kirsten Jacobsen: Jeg har faktisk allerede svaret meget konkret på det, der blev spurgt om.

Jeg har redegjort for embedsmandsarbejdet, og jeg har redegjort for de forhandlinger, der har fundet sted mellem parterne, Den Danske Bank og Finansieringsfonden af 1992, med bistand fra Finanstilsynet. Jeg tror ikke, vi kommer det nærmere; resten er jo det, der skal undersøges af undersøgelseskommissionen.

Det er klart, at jeg kan sige til fru Pia Larsen, som spørger meget konkret, om vi har taget aktivt del i beslutninger og om opgørelse af aktiver og passiver: Fru Pia Larsen, det var i embedsværket, det var i Den Danske Bank og Finansieringsfonden med bistand fra Finanstilsynet, at forhandlingerne foregik. Det er naturligt, at sådan måtte det være.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg takker for statsministerens svar. Det er første gang, regeringen indrømmer, at parterne i denne sag er Den Danske Bank og Finansieringsfonden og ikke Den Danske Bank og det færøske landsstyre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1711

11) Til erhvervsministeren af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvem der aftalte med Finanstilsynet, at der ikke skulle spørges til resultaterne i de færøske banker for første halvår 1993, skønt det må have stået lysende klart, at begge banker i Færøbanksagen havde katastrofale problemer?«

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Fru Kirsten Jacobsen spørger mig jo om, hvem der aftalte med Finanstilsynet, at der ikke skulle spørges til resultaterne i de færøske banker osv., og jeg har selvfølgelig på den baggrund forespurgt Finanstilsynet om sammenhængen, og Finanstilsynet har oplyst mig følgende:

I forbindelse med forberedelsen af regeringens møde med landsstyret den 28. maj 1993 redegjorde Finanstilsynet over for Finansministeriet for situationen i bankerne.

Oplysningerne skulle bruges til overvejelserne om, hvor stor en del af det samlede lån til landsstyret, der skulle afsættes til dækning af behovet i bankerne. Der blev i de overvejelser lagt afgørende vægt på likviditetsudviklingen, fordi der daglig var udtræk fra bankerne.

På daværende tidspunkt blev det derimod ikke skønnet nødvendigt med tilsvarende oplysninger om den solvensmæssige udvikling, fordi et eventuelt behov for yderligere tilførsel af egenkapital efter bankernes regnskaber fra første kvartal af 1993 ikke skønnedes at overstige det beløb, som var nødvendigt i likviditetstilførsel.

Det indgik nemlig i den aftale, der blev indgået den 28. maj 1993, at det beløb, der blev tilført i likviditet, kunne konverteres til egenkapital, hvis der opstod solvensproblemer i bankerne. Og på den baggrund blev det så aftalt, at tilsynet ikke ekstraordinært skulle gå ud og undersøge det med solvensen, altså den solvensmæssige udvikling, men skulle afvente bankernes indberetninger om halvårsregnskabet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Finder ministeren ikke som ansvarlig for Finanstilsynet, at det er påfaldende, at man i en situation, hvor pengene strømmer fra Færøerne, hvor problemerne er katastrofale, og hvor Finanstilsynet 2 gange året før har foretaget tilsyn og konstateret massive problemer, i en situation, hvor man kræver daglige indberetninger, aftaler med Finansministeriet, at man ikke skal foretage tilsynsbesøg, og ikke spørger til regnskaberne i første halvår 1993 lige præcis på det tidspunkt, hvor aktieombytningen finder sted?

Jeg vil også gerne spørge: I et brev, som jeg står med her fra Finanstilsynet til Finansministeriet, adresseret til Jeppe Hjernø, står der, at såfremt det ønskes, vil Tilsynet tage kontakt med bankerne. Hvorfor fandt regeringen det ikke påkrævet, og hvorfor fremsatte man ikke det ønske?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det sidste spørgsmål har jeg ikke en jordisk chance for at svare på på stående fod, men jeg kan sige noget om begrundelsen, som jeg har forstået den, for, at man går så voldsomt ind og